

[V. Buhl.]

Afgifter og i det hele til Skærpelse af Ligningsresultatet.

Som jeg har sagt, maa vi anse Forslaget for utilstrækkeligt, og endda væsentlig utilstrækkeligt. Det er paa den anden Side ikke vor Mening, at man skal skrabe Bunden med Hensyn til de ledige Penge. Det er vor Opfattelse, at Erhvervslivet maa være rigeligt forsynet med det Pengebehov, som Omsætningen kræver. Det er ogsaa vor Opfattelse, at Pengemængden maa være saa stor, at der fremdeles kan øves et vist Tryk paa Renten. Det er ikke vor Opfattelse, at vi endnu her har naaet Lavpunktet. Jeg deler for mit Vedkommende ikke Finansministerens Bekymringer ved at komme til en noget lavere Rente end den nuværende, selv om jeg ikke mener, at der skal være frit Slag paa dette Omraade, at der med andre Ord skal forblive saa store Pengemidler tilbage paa Markedet, at man ikke kan styre Renten. Det er i øvrigt min Opfattelse, at hvis man ikke gaar længere med disse Afgifter og denne Belastning af Formuerne i det hele taget, som her er foreslaaet, saa vil man ikke kunne styre Renten, saa vil man ikke undgaa de Følger, som Finansministeren selv har udmalet i Bemærkningerne med Hensyn til et stærkt faldende Renteniveau, medmindre man skrider til meget omfattende yderligere Bindinger gennem ordinære Laan, det vil sige en stærk yderligere Belastning af Skatteyderne, af den almindelige Befolkning, en stærk yderligere Begrænsning — for Dækning til Renter og Afdrag maa jo tages paa det løbende Regnskab — af de Indkomstmidler, der staar til Raadighed til andre Formaal, og det vil igen sige en Foringelse af den almindelige sociale og kulturelle Standard eller en Foringelse af de Udviklingsmuligheder, som der ellers maatte være, og som vi alle ønsker, der skulde være.

Nu maa vi jo se, hvad der kan naas i Udvalget, om vi kan komme ret meget videre end det, der her er foreslaaet, hvad der altsaa efter min Mening er nødvendigt. Jeg lyste engang hos den højtærede Finansminister efter hans Initiativ med Hensyn til Eengangsskatten, og med Tanken paa hans Indsats i Professorudvalget gav jeg ham et opmuntrende Ord med paa Vejen i Form af den Holbergske Vending: Frisk Mod, Anto-

nius, du haver intet ondt bedrevet! I Dag beklager jeg, at jeg ikke kan sige det samme. Hvad den højtærede Finansminister her har bedrevet, minder mig om en anden Passage hos Holberg, den, hvori det hedder: Et er et Søkort at forstaa, et andet Skib at føre. Den højtærede Finansminister satte en Kurs i det sagkyndige Udvalg, men han holdt den ikke, og derfor er han nu endt dør, hvor man paa Forhaand maatte vente, at en Venstreregering vilde havne i denne Sag.

Himmelstrup: I Fredags, da den højtærede Finansminister forelagde det Lovforslag, som vi her har til Behandling, gjorde han det med en meget udførlig og indgaaende Tale. I denne Forelæggelsestale gav den højtærede Finansminister jo ikke alene en almindelig Begrundelse for Nødvendigheden af de Foranstaltninger, som var bragt i Forslag, men han gennemgik ogsaa et stort Antal af de Enkeltheder, hvoraf dette meget omfattende og indgribende Forslag bestaar. Den Omstændighed, at den højtærede Finansminister i saa høj Grad i sin Forelæggelsestale har omtalt baade Forslagets almindelige Begrundelse og ogsaa Enkelthederne i det, medfører jo, at i hvert Tilfælde Partiet Venstres Ordfører ikke ved denne første Behandling behøver at gaa saa særdeles meget i Enkeltheder, hverken paa det ene eller det andet Omraade, fordi det i Virkeligheden kun vilde betyde en Gentagelse af en meget væsentlig Del af det, den højtærede Finansminister sagde i sin Forelæggelsestale.

Det ærede Medlem Hr. V. Buhl, der nu talte paa Socialdemokratiets Vegne, var jo ikke tilfreds med Lovforslaget; han mente ikke, det var omfattende nok, ja det ærede Medlem gav endog Udtryk for den Opfattelse, at der inden for den nuværende Regering og det nuværende Regeringsparti var megen Uvilje imod selve dette Forslag om en Eengangsskat. Jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke rigtig forstaa dette. Jeg anser det for at være helt givet, at Forslaget om en Eengangsskat, ogsaa af et ret betydeligt Omfang, maatte vi vente paa et eller andet Tidspunkt. Jeg kan for saa vidt være enig med det ærede Medlem Hr. V. Buhl i, at man maaske lige saa godt kunde have fremsat det lidt tidligere. Jeg betragter nemlig det Lovforslag, der her er forelagt af den